

Határozatok Tára

C–246/17. sz. ügy

Ibrahima Diallo
kontra
État belge

(a Conseil d'État [Belgium] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Európai uniós polgárság – 2004/38/EK irányelv – A 10. cikk (1) bekezdése – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya iránti kérelem – Kiállítás – Határidő – A határozat elfogadása és közlése – A hat hónapos határidő elmulasztásának következményei – A tagállamok eljárási autonómiája – A tényleges érvényesülés elve”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2018. június 27.

1. *Uniós polgárság – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – 2004/38 irányelv – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítása – Határidő – A tartózkodási kártya iránti kérelemre vonatkozó határozat hat hónapon belül történő elfogadására és közlésére irányuló kötelezettség*

(2004/38 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (1) bekezdés)

2. *Uniós polgárság – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – 2004/38 irányelv – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítása – Határidő – Be nem tartás – Következmények – Az előírt határidő túllépése esetén automatikus kiállítást előíró nemzeti szabályozás – Megengedhetetlenség*

(2004/38 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (1) bekezdés)

3. *Uniós polgárság – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – 2004/38 irányelv – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítása – Jogmegállapító, nem pedig jogkeletkeztető jelleg – Joghatások*

(2004/38 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (1) bekezdés)

4. *Uniós polgárság – A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog – 2004/38 irányelv – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítása – Elutasító határozat – Az említett határozat bírósági megsemmisítése – Joghatások – Újabb hat hónapos határidő automatikus megkezdődése – Hiány*

(2004/38 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (1) és (2) bekezdés)

1. Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a

90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az európai uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya iránt benyújtott kérelemre vonatkozó határozatot az e rendelkezésben előírt hat hónapos határidőn belül kell meghozni és közölni.

Ugyanis, amint azt a főtanácsnok kiemelte indítványának 44. pontjában, „a kérelem benyújtásának napjától számított legfeljebb hat hónapon belül” megfogalmazás egyértelműen jelzi, hogy a tagállamoknak e határidőn belül kell az érintett számára kiállítaniuk az uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártyát. Márpedig a „kiállítás” 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében szereplő fogalma azt jelzi, amint arra a főtanácsnok lényegében rámutatott indítványának 45. és 46. pontjában, hogy az e rendelkezés által előírt hat hónapos határidőn belül az illetékes nemzeti hatóságoknak a kérelmet meg kell vizsgálniuk, határozatot kell hozniuk, és amennyiben a kérelmező megfelel azon feltételeknek, hogy a 2004/38 irányelv alapján tartózkodási jogot szerezzen, a tartózkodási kártyát ki kell állítaniuk e kérelmező számára.

Következésképpen a tagállamok azon kötelezettsége, hogy az uniós polgár családtagja számára a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében előírt hat hónapos kötelező határidőn belül tartózkodási kártyát állítsanak ki, szükségszerűen feltételezi e határozatnak e határidőn belül történő meghozatalát és az érintettel való közlését.

Ugyanez vonatkozik arra is, ha az illetékes nemzeti hatóságok megtagadják az érintettől az uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítását.

(lásd: 35., 36., 38., 39., 43. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. A 2004/38 irányelvet akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely előírja az illetékes nemzeti hatóságoknak az uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártyának az érintett számára hivatalból való kiállítását, amennyiben a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt határidő letelt, annak előzetes megállapítása nélkül, hogy az érintett ténylegesen teljesíti-e a fogadó tagállamban az uniós joggal összhangban való tartózkodás feltételeit.

E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2004/38 irányelv egyetlen olyan rendelkezést sem tartalmaz, amely a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt határidő túllépésének következményeit szabályozná, így a kérdés főszabály szerint az egyes tagállamok eljárási autonómiája alá tartozik, azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartják a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvét (lásd ebben az értelemben: 2016. március 17-i Bensada Benallal ítélet, C-161/15, EU:C:2016:175, 24. pont). Ennek keretében, jóllehet az uniós joggal egyáltalán nem ellentétes az, hogy a tagállamok a hallgatóság elfogadás vagy engedélyezés rendszerét alakítsák ki, az is szükséges továbbá, hogy e rendszerek ne sértsék az uniós jog hatékony érvényesülését.

Ilyen körülmények között nincs semmi akadálya, hogy valamely nemzeti szabályozás akként rendelkezzen, hogy az illetékes hatóságnak a kérelem benyújtásától számított hat hónapon keresztül tartó hallgatása a határozat elutasítását jelenti, ezzel szemben a 2004/38 irányelvnek magával a szövegével ellentétes, hogy e hallgatás az elfogadást jelentse.

(lásd: 45., 46., 51., 56. pont, és a rendelkező rész 2. pontja)

3. Lásd a határozat szövegét.

(lásd: 48–50. pont)

4. Az uniós jogot akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelynek értelmében az európai uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítását megtagadó határozat bírósági megsemmisítését követően az illetékes nemzeti hatóságnak automatikusan ismét teljes egészében rendelkezésére áll a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében megállapított hat hónapos határidő.

Először is, ugyanis, amint arra a jelen ítélet 40. pontja emlékeztet, a 2004/38 irányelv 10. cikkével bevezetett igazgatási eljárás célja, hogy a hat hónapos kötelező határidőn belül megvizsgálják a harmadik állambeli állampolgárok egyéni helyzetét az uniós jog rendelkezéseire tekintettel. Közelebről az illetékes nemzeti hatóságoknak e határidőn belül csak azt kell vizsgálniuk, hogy a harmadik állambeli állampolgár a tartózkodási kártya megszerzéséhez az említett irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében megjelölt dokumentumok bemutatásával bizonyítani tudja-e, hogy az uniós polgár „családtagjának” a 2004/38 irányelv értelmében vett fogalma alá tartozik.

Másodszor, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a 2004/38 irányelv célja, hogy megkönnyítse és megerősítse a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás alapvető és egyéni jogának a gyakorlását, amelyet közvetlenül az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése biztosít az uniós polgároknak. Ezen irányelv (5) preambulumbekkezdése hangsúlyozza továbbá, hogy az említett jogot – e jognak a méltóság objektív feltételei mellett történő gyakorlása lehetővé tétele érdekében – az ezen polgárok családtagjai számára is biztosítani kell, állampolgárságukra való tekintet nélkül (2017. november 14-i Lounes ítélet, C-165/16, EU:C:2017:862, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

E célkitűzés megköveteli, hogy azon, harmadik állambeli állampolgár számára, aki bizonyítja, hogy az uniós polgár „családtagjának” a 2004/38 irányelv értelmében vett fogalma alá tartozik, az e minőséget tanúsító tartózkodási kártyát állítsanak ki a lehető legrövidebb időn belül.

Tehát egy újabb hat hónapos határidőnek a tartózkodási kártya kiállítását megtagadó határozat bírósági megsemmisítését követő automatikus megkezdődése aránytalannak tűnik a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti igazgatási eljárás rendeltetésére, valamint ezen irányelv céljára tekintettel. Következésképpen a tényleges érvényesülés elvével, valamint a 2004/38 irányelv gyorsaságra vonatkozó céljával ellentétes, hogy a nemzeti hatóságoknak automatikusan újabb hat hónapos határidő álljon rendelkezésére a tartózkodási kártya kiállítását elutasító első határozat bírósági megsemmisítését követően. E hatóságoknak olyan észszerű határidőn belül kell új határozatot hozniuk, amely semmiképpen nem lehet hosszabb a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében említett határidőnél.

(lásd: 63–65., 68–70. pont, és a rendelkező rész 3. pontja)